18/05/2025

Ο Μητροπολίτης Βεροίας στον Καθεδρικό Ναό Αγίας Νάπας Λεμεσού

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού

Την Κυριακή 18 Μαΐου (της Σαμαρείτιδος) το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Νάπας Λεμεσού.

Παρέστη συμπροσευχόμενος ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης **Λεμεσού κ. Αθανάσιος**, ο οποίος στο τέλος της θείας Λειτουργίας ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας για την παρουσία του και τον κάλεσε να μιλήσει στο εκκλησίασμα.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν».

Στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, στήν πόλη τῆς Σαμαρείας, μᾶς παρουσιάζει τόν Κύριό μας ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ἰωάννης, κουρασμένο ἀπό τήν ὁδοιπορία καί τόν καύσωνα τῆς ἡμέρας, νά περιμένει τούς μαθητές του.

Καί στή σημερινή του παρουσία δείχνει ὁ Χριστός διπλῆ τήν ἀδυναμία τῆς ἀνθρωπίνης του φύσεως. «Κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας» ἀφενός καί διψασμένος ἀφετέρου ζητᾶ ἀπό τή Σαμαρείτιδα γυναίκα πού πλησιάζει τό φρέαρ γιά νά ἀντλήσει νερό, νά τοῦ δώσει νά πιεῖ. «Δός μοι πιεῖν», τῆς λέγει.

Ἴσως εἶναι ἡ μοναδική φορά κατά τήν ἐπίγεια ζωή του, στήν ὁποία ὁ Κύριός μας ζητᾶ κάτι γιά τόν ἑαυτό του. Ὁ Χριστός πού προσφέρει στούς ἀνθρώπους τά πάντα, ὁ Χριστός πού τονίζει ὅτι ἦλθε στόν κόσμο ὄχι γιά νά διακονηθεῖ, ἀλλά γιά νά διακονήσει, ζητᾶ τώρα νερό ἀπό μία ἄγνωστή του γυναίκα, ἀπό μία Σαμαρείτιδα.

Περίεργες συμπτώσεις, θά μποροῦσε νά παρατηρήσει κανείς. Τέτοιες ὅμως εἶναι οἱ συμπτώσεις πού δημιουργεῖ ἡ ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας.

Ὁ Χριστός δέν κάθεται στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ μόνος του γιά νά ξεκουραστεῖ, ἀλλά γιά νά δημιουργήσει μία εὐκαιρία σωτηρίας γι᾽ αὐτήν τή γυναίκα πού θά τόν πλησιάσει καί θά τῆς ζητήσει νερό. Γι᾽ αὐτή τή γυναίκα, τήν ὁποία ὅλοι οἱ ἄλλοι μπορεῖ νά κατηγοροῦσαν καί νά καταδίκαζαν γιά τήν ἠθική της, ἀλλά ὁ φιλεύσπλαγχνος καί φιλάνθρωπος Κύριός μας ἐπιδίωκε νά τήν ἀναγεννήσει, ζητώντας της ἕνα ποτήρι νερό.

«Δός μοι πιεῖν» τῆς λέγει, γιά νά ξυπνήσει μέσα της τόν πόθο γιά τό ὕδωρ τό ζῶν.

«Δός μοι πιεῖν» τῆς λέγει, γιά νά τῆς ἐξηγήσει στή συνέχεια ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι πού προσφέρει τό ὕδωρ τό ζῶν, τό νερό πού χαρίζει τή ζωή καί πού χορταίνει τή δίψα τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, τή δίψα γιά τήν ἀλήθεια, γιά τή δικαιοσύνη, γιά τήν ἀρετή, γιά τόν Θεό.

Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού μέ τόν λόγο του ξεδιψᾶ καί ἀναπαύει τίς ταλαιπωρημένες ψυχές τῶν ἀνθρώπων, τίς κουρασμένες ἀπό τήν κακία καί τήν ἁμαρτία, τίς ἀφυδατωμένες ἀπό τήν ἔλλειψη τῆς ἀγάπης, ἀπό τήν ἀπουσία τῆς εὐσπλαγχνίας, ἀπό τή διαρκῆ ἀναζήτηση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, τήν ἐπιδίωξη νά ἱκανοποιήσουν τή φιλοδοξία καί τή ματαιοδοξία τους, τήν προσπάθεια νά χορτάσουν ἀπό τίς ἡδονές τοῦ κόσμου.

«Δός μοι πιεῖν», λέγει ὁ Χριστός πρός τή Σαμαρείτιδα γυναίκα, καί ἀντί τοῦ νεροῦ πού ἐκείνη τοῦ προσφέρει, ὁ Θεάνθρωπος τῆς προσφέρει τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν της καί τή σωτηρία της, ἀναγεννώντας την σέ μία νέα ζωή, σέ μία ζωή

πνευματική.

«Δός μοι πιεῖν» τῆς λέγει. Καί ἡ σωτηρία πού τῆς προσφέρει ἐπιβεβαιώνει τήν ὑπόσχεσή του, ὅτι «ὅς ἄν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ ... οὐ μή ἀπολέσῃ τόν μισθόν αὐτοῦ».

Μέ ἕνα ποτήρι ψυχροῦ ὕδατος, τό ὁποῖο προσφέρει στόν Χριστό ἡ Σαμαρείτιδα γυναίκα, κερδίζει τή σωτηρία της, ἀλλά καί τή δυνατότητα νά προσφέρει τή σωτηρία στούς συμπολίτες της, στούς ὁποίους ἀναγγέλει τό θαῦμα πού ἔζησε ἡ ἴδια καί οἱ ὁποῖοι πιστεύουν στόν Χριστό, ἀλλά ἀκόμη καί σέ ὅσους στή συνέχεια θά κηρύξει τήν πίστη του, ὥστε νά ἀξιωθεῖ νά τιμᾶται ὡς ἡ ἁγία Φωτεινή ἡ ἰσαπόστολος.

«Δός μοι πιεῖν», λέγει καί σέ μᾶς σήμερα ὁ Χριστός. Καί δέν περιμένει νά προσφέρουμε μόνο ἕνα ποτήρι νερό στούς συνανθρώπους μας, τούς ἀδελφούς του τούς ἐλαχίστους, ἀλλά νά τοῦ δώσουμε τήν ψυχή μας, γιά νά τήν δροσίσει μέ τά νάματα τοῦ θείου λόγου του, νά τήν λούσει μέ τά ὕδατα τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας του, νά τήν ἀναπαύσει ἐπί τάς πηγάς τῶν ὑδάτων τῆς θείας του Χάριτος.

Ὁ Χριστός διψᾶ γιά τή σωτηρία μας καί περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά διψοῦμε γιά Ἐκεῖνον καί νά θέλουμε ὁλοένα καί περισσότερο νά εὑρισκόμεθα πλησίον του. Νά σπεύδουμε πρός Αὐτόν γιά νά ἀντλήσουμε νερό ἀπό τό ἀκένωτο φρέαρ τῆς Χάριτός του, ἀπό τό ὕδωρ τό ζῶν πού προσφέρει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, καί οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τόν λόγο καί τά θαύματά τους, τά ὁποῖα ζοῦμε καί ἀκοῦμε καθημερινά.

Ὁ Χριστός περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά γίνουμε τά σκεύη ἐκεῖνα πού θά μεταφέρουμε τόν λόγο του καί τό ὕδωρ τό ζῶν τῆς Χάριτός του στούς ἀνθρώπους γύρω μας, μέ ὅποιον τρόπο μπορεῖ ὁ καθένας μας, γιά νά ἀξιοποιοῦμε τή Χάρη του γιά τή σωτηρία, καί τήν προσωπική μας καί τῶν ἀδελφῶν μας καί τοῦ σύγχρονου κόσμου, ὁ ὁποῖος κινεῖται «ἐν γῇ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ» καί ἀναμένει, ὅσο καί ἄν δέν τό συνειδητοποιεῖ, τό «ὕδωρ τῷ ζῶν» τοῦ Χριστοῦ, τό μόνο πού ἔχει ἀνάγκη γιά νά συνεχίσει νά ζεῖ καί νά ὑπάρχει.

Μέ αὐτές τίς ταπεινές σκέψεις γιά τή σημερινή Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος, θά ἤθελα νά ἐκφράσω κι ἐγώ τή χαρά μου καί τίς ἐγκάρδιες εὐχαριστίες μου πρός τόν Πανιερώτατο καί προσφιλέστατο ἀδελφό μου, τόν Ποιμενάρχη σας, Ἅγιο Λεμεσοῦ, γιατί μέ τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία του, εὑρισκόμενος αὐτές τίς ἡμέρες στήν πόλη σας εἶχα τή χαρά νά ἱερουργήσω στόν περικαλλῆ αὐτόν Καθεδρικό ναό τῆς Ἁγίας Νάπας, καί νά συναντηθῶ μαζί σας σέ ἕνα ἄλλο φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, γιατί κάθε θεία Λειτουργία ἀποτελεῖ μία συνάντηση μέ τόν Χριστό ἀλλά καί μέ τούς ἀδελφούς μας, καί κάθε ναός, κάθε Ἁγία Τράπεζα, κάθε θεία Λειτουργία ἀποτελεῖ φρέαρ «ὕδατος

ἁλλομένου εἰς ζωήν αἰώνιον».

Ἀπό αὐτό τό φρέαρ ἄς ἀντλοῦμε καί ἐμεῖς πάντοτε «εἰς ζωήν αἰώνιον».